

3. Михалків А. А. Роль аудиту в забезпеченні достовірності фінансової звітності / А.А. Михалків // Науковий вісник Ужгородського національного університету Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. Випуск 6, частина 2, 2016. – С.105-107.

4. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність : Закон України [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62776

5. Пушкар М.С. Створення інтелектуальної системи обліку : монографія / М.С.Пушкар. – Тернопіль : Карт-бланш, 2007. – 152 с..

6. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік, оподаткування і звітність: [підручник] / Н.М. Ткаченко. – [3-є вид., допов. і перероб.]. – К. : Алерта, 2008. – 926 с.

7. Толковый словарь аудиторских, налоговых и бюджетных терминов: словарь / Под ред. Н. Г. Сычева, В. В. Ильина. - М.: Финансы и статистика. - 2003. – 272 с.

8. Чабанова Н.В., Чупир Т.Я., Василенко Ю.А. Фінансова звітність підприємств: Навчальний посібник. – Х.: Фактор, 2006. – 444с.

9. Янок Д. Аудит фінансової звітності у вирішенні проблеми підвищення якості інформації про фінансові результати діяльності підприємства / Д. Янок // Банківська справа. – 2005. – № 1.

УДК 657

Нашкерська М.М.

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів, Україна

АНАЛІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ БЮДЖЕТНОЇ УСТАНОВИ МАТЕРІАЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

Серед фундаментальних умов функціонування бюджетних установ є забезпечення потрібним обсягом матеріальних ресурсів.

Матеріальні ресурси – це ресурси у речовій формі, що належать установі і використовуються в повному обсязі впродовж одного операційного циклу (тобто споживаються в процесі надання послуги) або ж протягом року. Від рівня забезпеченості установи матеріальними ресурсами (матеріальними оборотними активами), їх якості і вчасного надходження залежить якість послуг і своєчасність їх надання.

Матеріальними ресурси бюджетної установи є матеріали для навчальних чи наукових цілей, продукти харчування, медикаменти, перев'язувальні засоби, канцелярське знаряддя, будівельні матеріали для поточного ремонту, паливо та мастильні матеріали тощо. Матеріальні ресурси БУ є дуже різними, залежно від того, наскільки різними є самі установи. Одним із основних завдань аналізу

діяльності бюджетної установи є оцінка забезпеченості установи матеріальними ресурсами [2].

Для проведення аналізу забезпеченості установи матеріальними ресурсами необхідно класифікувати їх за участю у функціонуванні установи та наданні послуг - на основні і допоміжні.

Основні матеріальні ресурси - безпосередньо використовуються у процесі надання послуги (продукти харчування, медикаменти тощо) і використовуються основними працівниками.

Допоміжні матеріальні ресурси – ті, що не беруть безпосередньої участі у наданні послуги і використовуються обслуговуючим персоналом (господарські товари, будівельні матеріали для поточного ремонту тощо).

Потреба у різних матеріалах основної групи є різною, відповідно й обсяг сформованого їх запасу також має бути різним. Відповідно до функціонального спрямування установи, менеджмент має бути розробити систему нормативного забезпечення установи основними матеріалами. Для цього доцільно згрупувати основні матеріальні ресурси у однорідні групи (пальне, харчові продукти (нетривалого зберігання, тривалого зберігання), перязувальні засоби тощо) [1]. Формування необхідного обсягу основних матеріалів має базуватися на визначенні такого мінімально їх обсягу, який забезпечить безперебійне функціонування установи та вчасне надання якісних послуг. При визначенні нормативних обсягів запасів матеріальних ресурсів бюджетної установи необхідно враховувати:

- терміни зберігання (продукти харчування, медикаменти);
- умови зберігання (дотримання температурного режиму, певного рівня вологості тощо);
- транспортні витрати;
- нормативне використання ресурсів на одного споживача послуг;
- обсяг надаваних послуг чи середня кількість споживачів послуг за визначений період.

Розроблені нормування матеріальних ресурсів затверджуються і в подальшому контролюються вищою установою.

Формування запасів допоміжних матеріальних ресурсів повинно бути мінімальне в розрахунку на площу установи чи середню кількість відвідувачів.

Аналітичні процедури щодо оцінки забезпеченості установи матеріальними ресурсами здійснюються шляхом співставлення фактичних залишків з розрахованими нормативами.

Для оцінки забезпеченості установи матеріальними ресурсами проводиться структурно-динамічний аналіз за групами матеріалів. Установивши, що обсяги споживання матеріальних ресурсів змінюються, необхідно з'ясувати причини такої тенденції. Позитивно, якщо зростання споживання основних матеріальних витрат пов'язане із підвищенням якості послуг, запровадженням нових послуг, збільшенням споживачів послуг. Якщо ж зростання споживання не пов'язане із нижче зазначеними причинами, а склалося в результаті псування матеріалів,

неефективного використання, перевитрачання тощо, то таку тенденцію слід оцінювати негативно.

У процесі аналізу забезпеченості установи необхідно оцінити дотримання норм витрачання основних матеріалів для виконання профільної діяльності в розрахунку на одиницю споживання (кількість учнів, студентів, кількість відвідувань у поліклініці, ліжко-днів тощо). Перевитрачання ресурсів, недотримання нормативних значень розцінюється як порушення бюджетної дисципліни.

Запровадження в установах відповідного нормативного регулювання допоможе ефективно проводити аналіз забезпеченості установи матеріальними ресурсами, контрольовано використовувати ресурси, зменшити втрати від псування, протермінованості матеріалів, забезпечить якість надаваних послуг.

Список використаних інформаційних джерел

1. Атамас П.Й. Облік у бюджетних установах: Навч. посіб.-К.: Центр учбової літератури, 2009. - 288 с.
2. Болух М.А., Заросило А.П. Аналіз фінансово-господарської діяльності бюджетних установ: Навч. посіб.-К.: КНЕУ, 2008. -344с.

УДК: 336.225.674:339.166.5(043.2)

Петрик О.А.

д.е.н., професор

завідувач кафедри аудиту

Дядюн О.О.

аспірантка кафедри аудиту

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

м. Київ, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ АУДИТОРАМИ ПРОЦЕДУРИ DUE DILIGENCE ДО ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Забезпечення подальшого розвитку аудиторської діяльності в Україні потребує удосконалення сучасних підходів до формування та аналізу інформації, а також її підтвердження. Відносно новим, проте безумовно перспективним, напрямом роботи аудиторів є застосування процедури due diligence у процесі діагностики фінансового та правового становища суб'єктів господарювання. Використання нематеріальних активів у процесі здійснення господарської діяльності, з одного боку, потребує дотримання законодавчих вимог щодо захисту прав інтелектуальної власності, а з іншого, може мати суттєвий вплив на фінансові результати та загалом на фінансовий стан підприємств. Відповідно, вкрай важливим у процесі нівелювання ризиків є застосування процедури due diligence до об'єктів інтелектуальної власності.

Загалом провідною ідеєю due diligence, як свідчать дані таблиці 1, є проведення комплексного аналізу кількісних та якісних показників, що